

Nettens Bei. Under saadanne Omstændigheder vilde det derfor vist have megen Betydning, om det ærede Udvalg havde udtalt sig noget bestemtere angaaende denne Sag.

Ordføreren: Jeg skal først tage det af den ærede sidste Taler omtalte Punkt under Behandling. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han havde gjerne seet, at Udvalget havde fremhævet dette Punkt noget stærkere, men samtidig dermed indrømmede han, at det ikke kunde gaae an, at Udvalget havde stillet et Endringsforslag til Finantslovsforlaget om, at denne Sum skulde udgaae. Hvad skulde Udvalget da gjøre? Det kunde, naar det ikke kunde stille et Endringsforslag og dog skulde fremhæve Sagen, albeles ikke gjøre Andet, end hvad det har gjort, idet det har henstillet til Ministeriet, om det ikke vilde tage Sagen under nærmere Overveielse. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at der var den Feil i, hvad den ærede Rigsdagsmand fremførte, at han betragtede Sagen som uafgjort. Den er afgjort. Det er afgjort, at Lotteriet skal høre til de fælles Indtægter, og at Kongerigets Finantser skulde udrede de 24,000 Rd. Om det kan gjøres om igjen, er en anden Sag. Den ærede Minister erklærede det for tvivlsomt, og Udvalget anseer det ogsaa for tvivlsomt; thi i Udvalget var der ligesom i Commissionen deelte Meninger derom. Enbeel af Udvalget havde den samme Mening, som jeg fremførte, og som var den samme, som den ærede Rigsdagsmand gjentog, men der vare Andre, som sagde: den gang denne Bestemmelse blev tagen, var der ingen Mennesker, der tænkte paa, at der vilde komme den Tid, da man maatte skjelne imellem Fælles og Særligt. Da denne Tid indtraf, maatte Afgjørelsesgrunden, Inddelingsgrunden for det Fælles og Særlige ikke søges i en Tid, da man ikke tænkte paa noget Saadant, men ene og alene efter cui bono, hvem det kommer tilgode, hvem Pengene tilfalde, og da de tilfalde Kjøbenhavn, maa Kongeriget udrede dem; men saa gjorde jeg opmærksom paa, at saa maatte man sige, at Staden Kjøbenhavn skulde udrede Beløbet og ikke Kongerigets Finantser. Men der har den ærede Rigsdagsmand meget rigtig gjort opmærksom paa, at Staden Kjøbenhavn har ved en kongelig Resolution, om hvilken den

ærede Taler selv sagde, at den udtrykte sig saaklart, som det vel var muligt, faaet Tilfagn om for bestandig at skulle have dette Beløb. Sagen staaer altsaa saaledes, at den er afgjort; om den kan gjøres om igjen, er tvivlsomt; i Udvalget har der været deelte Meninger herom, og af den ærede Minister er det erklæret, at han anseer det næsten ikke for muligt at faae denne Sag afgjort paa en anden Maade. Jeg skulde ønske, at det kunde skee, og jeg skal henstille til den høitærede Minister, om det ikke skulde være rigtigt at tage Sagen under fornyet Overveielse.

Der er gjort forskjellige Bemærkninger, som jeg i al Korthed skal søge at inødegaae. Naar det af en æret Rigsdagsmand, som sidder bag ved mig (Sørgensen), er bemærket med Hensyn til Redningsvæsenet, at det var bedre, om det ikke skete, som er anført i Anmærkningerne under A. h. 5., da skal jeg dertil bemærke, at det er et Punkt, som hører til Bestyrelsesforanstaltningerne, og Udvalget har, saavidt jeg kan skjønne, maattet tage Hensyn til, hvad de locale Autoriteter have anset for rigtigt. Det er umuligt for Udvalget selv at afgjøre, om det er rigtigt eller ikke; det maa henholde sig til, hvad Administrationen i saa Henseende siger. Naar det er bemærket af den høitærede Minister, at der var Enbeel, der talte for, at der blev oprettet en Assistentpost under Redningsvæsenet i Nørrejylland, troer jeg dog ikke, at de Grunde, som bleve anførte af den ærede Minister, i saa Henseende ere afgjørende; de talte snarere for noget Andet. Den høitærede Minister sagde, at den Vedkommende havde det hele District under sin Bestyrelse; ja, dersom han skulde bestyre hele Districtet og være tilstede, naar der var Fare paaferde, da vilde ikke alene een Assistent, men mange Assistenten være nødvendige; det er ikke det, der er Tale om, der er kun Tale om at bestyre det som hidtil og i den Henseende er der jo ikke skeet noget syndeligt mere end tidligere. „Manden har store Fortjenester af Redningsvæsenet og er nu en ældre Mand“, ja, det ene kan være meget godt og det Andet er beklageligt, men derfor kunde man, saavidt jeg skjønner, nok komme til at sige: da det nu er en ældre Mand, og han har gjort sig saa fortjent, bør han